

mi. Vodja vlomilcev in tatov je bil 21-letni delavec Jožef Vengust. Pomagača sta bila Habjanova sinova. Družbo, ki je skupno izvršila 20 vlomov, so izročili orožniki v zapore v Konjicah. Značilno za sedajne čase je, da je Habjan posestnik 30 oralov zemlje.

Še zagonetna zadeva s poškodovanim utopljenecem. Na jez papirnice v Sladkem vrhu ob severni meji je prinesla Mura truplo 35—52 let starega moškega, ki mora biti od nekod iz Avstrije. Komisija je ugotovila na truplu občutne poškodbe in gre za roparski ali politični umor. Oblast je uvedla poizvedbe.

Uspešen lov na vlomilca. Ivan Brumec, čevljarški mojster iz Vrlope pri Slov. Bistrici, je slišal v svojem stanovanju poleg delavnice ropot. Ko je šel pogledat, je ravno zapazil, kako je skočil moški skozi okno, sedel na kolo in se spustil v beg. Na pomoč poklicani sosedi so se lotili z vso vnelo zasledovanja in so imeli kmalu nepošteneza begunca v rokah ter so ga predali orožniku. Imel je pri sebi celotno vlomilsko orodje, dve zlati uri, poročne prstane in 650 Din. Izpovedal je, da se piše Franc Babulč in stanuje v Studencih pri Mariboru. Omenjeno ime si je gotovo izmislil, a bo že pravega dognala preiskava.

Roparski napad na kmečko hišo. V četrtek 28. V. so vdrli pozno zvečer našemljeni moški v Mestnem vrhu pri Ptujju v hišo posestnika M. Drevenška. Z revolverji in noži so zahtevali od domačih denar. Prestrašeni kmečki ljudje so izročili tolovajem par sto dinarjev, a ti so se lotili hišne preiskave. Pobrli so obleke in perila za 2000 Din in so zginili v temo.

Težko poškodovan hlapec. V celjsko bolnico so spravili 23 letnega Jožefa Žolgerja, hlapca. Trije posestniški sinovi od Sv. Miklavža pri Šmarju so ga napadli s koli in mu prebili lobanjo.

Napad s smrtnim izidom. S poškodbami po celem telesu je bil prepeljan v celjsko bolnico Karl Drolc, 63 letni posestnik iz Čače vasi pri Rog. Slatini. Na lastnem stanovanju je bil napaden od dveh posest-

niških sinov iz Kostrivnice. Hudo poškodovani je podlegel poškodbam v celjski bolnici 26. maja.

Izreden način sleparije s hranilnimi knjižicami. Jožef Grašek, lastnik pisarne za prodajo in nakup posestev v Ljubljani, se je posluževal izrednega načina sleparij s hranilnimi knjižicami, katere je kupoval po svojih posredovalcih po Kočevskem in Dolenjskem. V nasprotju z drugimi nakupovalci je obljubil za knjižice 100% z odplačevanjem v dolgoročnih obrokih. Koj pa nakupu je knjižice prodajal za polovično in še celo večjo izgubo. Od izkupička je plačal del obrokov prvotnemu lastniku in nagrado mešetarku. Ostalo je vtaknil v svoj žep, ne oziraje se na nadaljne odplačilo obljubljenih obrokov. Dosedanji potek preiskave je dognal, da je zaprti Grašek zaslužil velike svote, za katere je na premeten način ogoljufal vlagatelje.

PRI MOTNJAH V PREBAVI, NAPIHNJENOSTI, VZPEHANJU IN ZGAGI, povzročeni po trdi stolici, je najbolje vzeti zvečer pol čaše naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice in zjutraj na tešč želodec isto količino. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

voda se je vedno izkazala za popolnoma zanesljivo sredstvo za iztrebljanje črevesja.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Požigalčeva roka. V Bruhanji vasi na Kranjskem je podtaknil požigalec 19. V. pri posestniku Alojziju Babiču požar. Ogenj je uničil Francu Klinču hišo, dva hleva, kaščo in škedenj; Antonu Drobničju hlev in Alojziju Babiču kaščo. Dne 26. maja, en teden pozneje kot prvič, je neznanec zanetil ogenj na hlevu pri istem posestniku kot prvič. Zgorela sta dva hleva in hiša Jožefa Severja. Tri ure pozneje, ko je bilo vse pogašeno, je bil v plamenih škedenj Alojzija Babiča. Pri prvem in drugem podtaknjenem požaru je uspelo domačinom in gasilecem, da so ogenj omejili in so rešili 36 številok broječo vas

pred popolnim upepeljenjem. Škoda znaša 130.000 Din, zavarovalnina 35.000 Din.

Za las ušel smrti. Dne 26. maja se je vračal g. Jakob Jan, župan v Gorjah na Gorenjskem, s komisije s svojim tajnikom proti domu. Oddana sta bila nanj iz vojaške puške dva strela, od katerih ga je eden zadel tako, da mu je šla krogla zgoraj na hrbtu skozi telo, ne da bi ga bila nevarno ranila.

Vlomilsko družbo so zaprli v Ljubljani. 12 članska vlomilska družba je bila aretirana v Ljubljani. Prijete vlomilce, ki so uganjali svoj posel po Kočevskem in Dolenjskem, je vodil Janez Kunstek, trgovski potnik iz Rihpovca pri Trebnjem.

Povsod tolovaške tolpe. Tako kakor je sedaj, pa že ni bilo dolgo v Sloveniji. Povsod požigi, napadi, pretepi in kar cele tolovaške tolpe vlamljajo in krađejo vse, kar jim pride pod roke. Po Beli Krajini je bila v zadnjem času na delu s puškami oborožena ciganska banda, ki je kradla vse, na kar je naletela. Cigane so prijeli orožniki v Uršnih selih in so jih izročili sodišču.

Uboj žene. V Breškem pri Št. Janžu na Dolenjskem sta se prepirala malodane dnevno zakonca Gracar. Te dni pa je Anton Gracar med kregom pograbil topi predmet in je z njim s tako silo lopnil ženo po glavi, da je podlegla poškodb.

Priznanje umora. Lani 27. februarja je izginila z doma in se ni več vrnila 58 letna Marija Penkova iz Podrečja pri Domžalah na Kranjskem. Šele junija so našli njeno truplo v tolmunu Rače v Podrečju. Truplo je bilo privezano z vrvcu na 2 m dolg kol in obteženo s težkim kamnom. Pod sumom umora sta bila predana v preiskovalni zapor 37 letni Janez Pirc, oženjen klobučarski pomočnik in 28 letni Franc Hribar, posestnik in mizar na Podrečju. Oba aretiranca sta skrajaj tajila krivdo. Prvi je priznal v zaporu Hribar z besedami: »Umoril sem Marijo Penkovo, a nisem glavni krivec. Pirc je zadavil Penkovo, jaz sem samo pomagal pri nadaljnem.« Penkova je bila Hribarju v nadlego, ker je bila vknjižena z vžitkom na njegovem za 30.000 Din

Prvi italijanski gospodarski ukrep glede Abesinije.

Prvi gospodar. ukrep Italijanov v zasedeni Abesiniji se tiče zamenjave abesinskih tolarjev z italijanskimi lirami. V Abesiniji je krožilo krog 30 milijonov srebrnih Marije Terezije tolarjev, ki so bili vredni po teži srebra po 30 italijanskih lir vsak. Na ta način lahko rečemo, da je bilo v Abesiniji okrog za 1 milijardo lir srebrnega denarja. Maršal podkralj Badoglio je takoj po zasedbi Addis Abebe izdal uredbo, po kateri ima srebrni tolar protivrednost 6 italijanskih lir. Po tečaju so se zdaj tudi srebrni tolarji pobrali in zamenjali z italijanskimi lirami v papirju in v

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Saj so ga zaprli.«
 »Figo! Orožniki so vse preiskali, našli pa niso ničesar. K družini v taborišče ga tudi ni več bilo. Pred tremi dnevi se je vsa tropa pobrala in je odjadrala bogve kam. Kako jih bo dekleta našlo?«
 »Papapa, cigani so kakor psi in se vedno najdejo.«
 »Ti sicer nisi cigan, najdeš pa le tudi zmeraj tja, kjer so delo že opravili in k mali južini sedajo.«
 »Haha, že veš, kdaj in kje se midva srečujeva.«
 Gospodinja je pobešala glavo in je napol zase dejala:
 »Moj Bog, ko bi le vedela, kam s tujim človekom!«
 »Jaz vem to,« se je oglasila Jerca. »Nana, poslušaj me! Poglej, lansko zimo ti je vzel Bog hčerko, Reziko! Tako lepo je umrla, da ne smeš več žalovati po njej. Zdi se mi, da jo je Bog zato vzel, da bi to tuje dekleta imelo kje biti.«
 Tedaj je zavpila gospodinja:
 »Za božjo voljo, Jerca, kaj pa govoriš? Pa vendar ne misliš, da bom ciganico vzela za svojo!«

2 »Za svojo ne, ampak za deklo jo lahko vzameš. To sem ti že rekla.«
 »Ko imamo že štiri.«
 »In tri hlapce,« se je vtaknil Miha zraven.
 »In še ujea takega, ki se povsodi čohlje, kjer ga ne srbi!« mu je zabrusila Jerca. »Sicer pa menim, kjer jih je že toliko, bo tudi ta še imela kaj prijeti in kaj pojesti.«
 »Kaj pa zna taka ciganica na kmetih prijeti?« je godrnjal Miha. »Saj še srpa v roki ni imela.«
 »Ti tudi niso s koso prišel na svet. Mlad človek se kmalu navadi.«
 »Cigan se ničesar ne navadi.«
 »Kaj pa ti znaš? Polne sklede pa polne litre prazniti, to znaš. Pa že vidim: jesti ji ne privoščiš, revič.«
 »Hudimana! Jesti sem še vsakemu privoščil.«
 »Zaradi tega, Jerca, ni kaj; jesti ji radi damo,« se je zopet gospodinja oglasila; »ampak cigani ti imajo svoje grde navade in nikoli ne veš, kaj si namislijo. Človeku ni ljubo, s ciganico živeti pod eno streho.«
 »Cigani so tudi ljuđje. Če po človeško z njimi ravnaš, so še bolji ko kdo drug.«
 »Če si se že tako zatelebala v to ciganko, pa jo vzemi ti k sebi,« je opomnil Miha.
 »V nikogar se nisem zatelebala, ti —! Ampak vame se je marsikdo že zatelebal, pred tridesetimi,

kupljenem in zadolženem posestvu. Ko so predstavili oba obdolženca, sta valila krivdo eden na drugega. Razprava bo razpisana junija.

Izpred sodišča.

Obsojen vlomilec v vinogradno hišo državnega pravdnika. Mariborsko sodišče je prisodilo 26. maja 1 leto robije 23-letnemu Vinku Novak, brezposelnemu kjučavničarskemu pomočniku iz Koračice. Novak je vlomil v Sodincih v vinogradno hišo državnega pravdnika in je odnesel iz vse raznih predmetov za 2130 Din.

Obsojen radi pretepa. Lani 26. dec. je prišlo v Stopnem pri Makolah radi preobijne pijače med fanti do pretepa, v katerem je bil obklan po celem telesu Leopold Cajnko. Dne 22. maja je bil v Mariboru kot glavni krivec obsojen na eno leto robije 29 letni delavec Simon Mesarič.

Slovenska Krajina.

Nalivi, toča in povodenj. Radi nalivov 27. in 28. maja je Mura tako narasla, da je prestopila bregove in je povzročila nepregledno veliko škodo in opustošenja, ki se ne bodo dala tako naglo popraviti. Nesreča je najbolj udarila vasi: Dokležovje, Dolnja, Srednja in Gornja Bistrica, Krog, Ižakovce, Peteševce, Bemico in Kot. V Dokležovju je porušila povodenj pet hiš. Iz 80 hiš so morali ljudje zbežati, ker je obstojala nevarnost, da bi jih voda podrila in odnesla. Poplavljenih je 20.000 do 30.000 oralov. Pri Dokležovju je odneslo valovje 20 m dolgi most in je tamkaj promet pretrgan. Voda je segala 3 m nad navadnim stanjem. Njive in travniki so za letos uničeni. Pri Murskem Središču je odnesla Mura velik kos obrežja in je ogrožena železniška proga. Povodenj je uničila vso divjačino na obsežnem poplavljenem ozemlju. Kmetje so obupani, ker jim je voda oblatila in odnesla, kar je še pustila toča. Velike škode niso mogli niti doslej približno preceniti.

Crensovci. Prejšnji teden je Mura prekoračila svoje bregove. Vse vasi ob Muri trpijo zelo veliko škodo. Mura je tekla kar po nekaterih vaseh. Iz nižje ležečih hiš so se ljudje morali od-

seliti. Več hiš je bilo pod vodo. Nekatere je voda izpodjedla, da se rušijo. Trava je uničena in tudi poljski pridelki. Na njivah je voda stala veliko nad en meter višine. Že od leta 1916 ni bilo tako velike vode. Ceste so razjedene. Pričakujemo, da bo davčna uprava odpisala prizadetim posestnikom zemljiški davek. Ni prizadeta samo naša fara, ampak vse vasi od Radgone do Lendave.

Crensovci. V torek in sredo dne 26. in 27. maja smo imeli našega prevzvišenega škofa v svoji sredini. Sprejem je bil res lep. Naproti Prevzvišenemu so šli konjeniki v starih prekmurskih nošah in kolesarji. Sprejem je bil pred župniščem. Zvečer je pevski zbor napravil podoknico g. škofu. Res so izvrstno zapeli, vsa čast pevcem, zlasti g. organistu Žižku, ki je v kratkem času dosegel take uspehe. Birmancev smo imeli 698.

Sv. Sebeščan. Tu je umrla Lendvai Franciška, ki je bila veliko let v Ameriki in si spravila lepo premoženje. Lotila se je je jetika in je v 54. letu starosti izdihnila svojo blago dušo. Si, nu in hčerki, našima naročnikoma, iskreno sožalje, rajni pa večni mir!

Beltinci. V sredo dne 27. maja je nenadoma umrl g. Erjavce, dimnikarski mojster. Našli so ga v potoku mrtvega. Vode je bilo le nekaj centimetrov. Najbrž ga je zadela kap.

Sobota. V nedeljo dne 24. maja smo imeli zelo lepo slovesnost. Prevzvišeni g. škof je prišel k našim salezijancem na svetek Marije Pomočnice. Sprejel je v dijaško Marijino družbo več novih članov. Ob desetih je imel slovesno pridigo. Po sv. maši se je razvila po našem mestu zelo lepa procesija. Sobota je bila v zastavah in cvetju. Okna so bila razsvetljena. Nesli so kip Marije Pomočnice. — Isti dan je Prevzvišeni tudi blagoslovil temeljni kamen za novi Delavski ski dom.

Most na Petanjcih. Pri preiskavi dna v svrhu gradnje opornih stebrov na Muri pri Petanjcih se je mislilo, da se nahaja na dnu trda skala, kamor bi se lahko položili betonski oporniki. Pri nadaljnjem vrtanju pa so prišli nenadoma do velike votline in je skozi odprtino udarila mineralna voda ali slatina. Vprašanje je sedaj, kako se bo izvršilo delo pri gradnji opornih stebrov, ko ni trdega in skalnatega dna.

Regulacija Mure. Za proračunsko leto 1936—1937 je bila predvidena postavka 460.000 Din za notranjo Muro, to je za del od Petanjec do Murskega Središča na obeh bregovih Mure. Ta svota pa je tako minimalna, da je še premalo zadostna za oba bregova, to je v Ižakovcih in v Bunčanih, kjer so potrebna najnujnejša regulacijska dela. Oblast bo morala radi sedanje poplave v maju svoto podvojiti ali potrojiti, da se doseže temeljita regulacija in zadosti ubogemu ljudstvu, kateremu je sedanja poplava velik del pridelkov uničila.

Slovenska krajina v politiki. Naše politične razmere so že itak znane širši javnosti. Vendar pa ne moremo zamolčati sedanjega kroga ljudi, ki vidijo le sebe in svojo korist. Radi bi vedeli, kdo je merodajen za izvršitev ljudske volje pri nas. Mogoče tisti gospodje, ki so nekoč v vse-mogočni JNS stranki uničevali in upropačali mirne in pridne ljudi, odstavljali župane in po svojem krojili občinsko in narodnogospodarsko politiko Slovenske krajine? Ne. Odločna je naša beseda in damo prav našemu ljudstvu, ki se zbira v vrstah JRZ in odklanja vsako demagogijo, še manj pa od »Gospodarske sloge«, ki je začela napadati in izlívati svoj gnjev na vse politične pripadnike bivše SLS. Naši ljudje so naši in ne pozabljajo krivic, zato se vsi taki gospodje lahko sami izbirajo in sebe postavljajo za vršilce svoje politike med štirimi stenami. Pripominjamo to kot kronisti.

Svečina. V nedeljo, 14. junija, priredimo Slomšekovo proslavo. Govori predpoldne v cerkvi in popoldne na prosvetni prireditvi predsednik Prosvetne zveze g. dr. Jos. Hohnjec.

Konjice. Opozarjamo na našo Slomšekovo proslavo, ki bo v nedeljo, 7. junija, popoldne v Društveni dvorani. Govori g. dr. Josip Hohnjec.

raslovce. Praznik Vnebohoda Gospodovega je bil vesel in prijeten zlasti za našo deklško Marijino družbo. Pri jutranji sv. maši je družba v lepem številu pristopila k skupnemu sv. obhajilu. Popoldne pa je ljubkemu deklškemu sestanku, ki

štiridesetimi leti: o tem pripoveduj; boš tudi ti kaj vedel povedati!«

»Če je bilo toliko telebanov za tabo, kako pa, da si samica ostala?«

»Hehe, ker so dedci šlevasti, ker nobenega marala nisem, ker me je veselilo, če sem jih pod nosom obrisala, ker nikoli nisem imela poželenja, da bi tako pokoro vlačila vse življenje za sabo. Vsak dan hvalim Boga, da me je obvaroval deda in tako rešil hudega.«

»Dedci pa Boga hvalijo, da niso na taki bodeči nežli obviseli.«

»Bodeča neža je še zmeraj bolja kakor kak ušivec.«

»Na vsak način bo prav, da pojde ciganica k tebi. Le kar vzemi jo, se ti vsaj ne bo treba tako sami po svetu potepati!«

»Kaj se potepam! Pošteno si služim svoj kruh in se ne smolim drugim okoli sklede kakor Peter ali Pavel... Sicer pa ti pri tem nimaš besede. Odločila bo Nana.«

»Jerca, pravzaprav ima Miha prav,« je dejala gospodinja. »Zakaj je ti ne bi vzela k sebi?«

»Ko bi mogla, bi jo rada. Toda jaz nimam doma, ampak le kamrico pri Vodebu, in da z Vodebom ni dobro hruške obirati, to tudi veš. Pa tudi dela nimam za njo. S seboj bi jo morala jemati in na takih potih bi se ji še bogve kaj pripetilo. Priti mora v dobro

krščansko hišo, kjer bo imela lep zgled, da bo kaj pravega iz nje.«

»Saj so še druge take hiše.«

»Take na Bistrici ni, kakor je vaša. Kdor je od Boga dosti prejel, ta je Bogu tudi več dolžen kakor tisti, ki ni toliko prejel. Prav k vam pa jo je Bog pripeljal v hišo.«

»Ne, ne, ne Bog, ti si jo pripeljala.«

»V kapelici sem jo našla, kapelica pa je vaša.«

»Kako domačo revo bi pač rada vzela, ampak ciganico: ne, ne!... Kaj bi ljudje rekli, če bi ciganico vzela v hišo?«

»Kaj pa bo Bog rekel, če revo našeneš? Nana, to ti ne bodi mar, kaj nekaj jezikastih čenč poreče! To ti bodi mar, kaj poreče Bog na sodni dan: Lačen sem bil in nasitila si me; žejen sem bil in odžejala si me; gol sem bil in oblekla si me; tuj sem bil in pod streho si me vzela — in tako dalje!«

»Jerca, Jerca, ti si strašna ženska!« je zahreščala gospodinja. »Denarja ji bom dala, ciganici, oblekla jo bom, nedelno in še praznjo obleko Rezikino ji bom dala — toda to ti mora biti dovolj.«

»Kaj ji bo denar, kaj obleka, če pa nima kje biti!«

»Zlat ključ vsake duri odpre,« se je oglasil Miha.

»Prazen klas pa pokonci stoji, da; in votla buča zmerom po vrhu plava.«

»Jerca, saj jaz nimam zadnje besede,« se je sku-

oblili državnih bonov ali asigntov. Potemtakem je bila Italija dala za 30 milijonov srebrnikov vsega skupaj 180 milijonov lir papirnatih državnih bonov in je za to dejansko dobila srebrne vrednosti v iznosu ene milijarde lir. To je bil prvi gospodar. ukrep, ki se tiče Abesinije.

Odkritja Italijanov v Addis Abebi.

Italijani so zelo pridno na delu v abesinski prestolici Addis Abebi. Spravili so v obrat tvornico za izdelovanje nabojev, katero je opremil neguš z angleškimi stroji pod vodstvom francoskih strokovnjakov, a jo je opustil, ker je gotove patrone cenejše uvažal iz inozemstva. Ta tvornica je stala svojčas 4

se je vršil v sobi cerkvene hiše, prisostvovalo lepo število deklet. Po odpetju Marijine pesmi in prednašanju deklamacij se je vršila proslava Slomšekova, pri kateri je družbeni voditelj g. župnik Atelšek v lepem govoru orisal življenje tega velikega služabnika božjega kot vzornika krščan-

Sirite „Slov. gospodarja“!

ske mladine. Vesele in zadovoljne smo se odzvale klicu, da tudi braslovska dekleta pohitimo na lepe Slomšekove dneve v Maribor.

Za akademike in izobražence: Dr. J. Hohnjec: Slomšek, svetniški genij slovenskega ljudstva. — Dr. S. Gogala: Večnostno jedro Slomškovih vzgojnih načel. — Zborovanje se vrši v kazinski dvorani, I. nadstropje.

Za učiteljstvo: Prof. Bogovič: Vzgojna moč Slomšekove osebnosti. — Zborovanje se vrši v gledališki dvorani.

Za srednješolsko dijaštvo: Govor: Slomšek in njegova skrb za dijaštvo. Slomšekov duh in sodobne idejne smeri med dijaštvom. — Zborovanje se vrši v Karlinovi dvorani.

Vsa ta zborovanja trajajo do 11 dopoldne.

Manifestacijsko zborovanje za zaključek Cirilmetodovega jubilejnega leta: Ob pol 12 dopoldne se vrši skupno manifestacijsko zborovanje vseh v veliki dvorani Uniona. Dr. Franc Kovačič: Slomšek in Cirilmetodova ideja. — Prezvisešni knezoškof dr. Ivan Jožef Tomažič: Cirilmetodovo jubilejno leto. — Pri manifestacijskem zboru sodeluje tudi godba Katoliška Omladine iz Maribora.

Manifestacijsko zborovanje slovenskih fantov o kolesarjev: Jože Košiček: Slomšek naš svetniški vzor. — M. Geratič: Slomšekovo izročilo sodobni slovenski mladini. — Pri tem manifestacijskem zborovanju bodo sodelovale mariborske godbe. Zbor je na Trgu svobode.

Sklep šol dne 27. junija.

Da bo mogoče udeležiti se posebno učitelstvu zborovanja o priliki Slomškovih praznikov, smo zaprosili bansko upravo, da bo sklep šole že v soboto dne 27. junija, kar je tudi sicer primerno, ker je dne 28. junija nedelja. V Mariboru samem smo zaprosili, da bi bil sklep šole že dne 26. junija.

Prijavne pole gotovo odpošljite!

Danes ponavljamo našo prošnjo, da vsi župni uradi, ki imajo prijavne pole, iste prav gotovo takoj sedaj po praznikih dološljejo. Tudi če kdo smatra, da je še čas, ali da se njega ne tiče, ker je v okolici, ali ker jih gre malo, vse pole naj se vrnejo brezpogojno in to za šolsko prireditve dne 21. junija, kakor tudi za dne 28. in 29. junija. Mi bomo tako razposlali izkaznice in znake, da jih bodo vsi župni uradi lahko imeli še do nedelje. Samo v točnem in hitrem delu bo ureditev uspela.

Slomšekovi prazniki v Mariboru.

Naši voditelji bodo z narodom!

Med prijavitelji za Slomšekove praznike je bil prvi, ki je s posebnim veseljem sporočil svojo udeležbo, naš najodličnejši slovenski nadškof in knez gospod Anton Bonaventura Jeglič. On, ki je vse življenje vodil naš narod po Slomškovih stopinjah, kljub težavam oddaljenosti hoče biti z narodom pri tej veliki skupni molitvi. Njegova vzvišena požrtvovalnost naj bo vzgled vsem drugim!

Z enakim veseljem se je odzval vabilu našega vladike tudi ljubljanski knezoškof g. dr. Gregor Rožman. Ve, da bo prišel med svoje, ve, da je s tem izpolnil željo Lavantincev, pa tudi svojih škofljanov, ko bo s svojo krepko možato besedo dvignil srca naših mož in fantov, da bo njihova molitev goreča!

Iz obeh škofij se bodo zbrali tudi mnogi cerkveni dostojanstveniki in duhovniki, saj so slovenski duhovniki vedno s svojim narodom, sedaj pa so postali nositelji tudi tega narodovega hrepenenja, poveličanja Slomšeka.

Gotovo se bodo vsi razveselili sporočila, ki ga s tem objavljamo, da je naš narodni voditelj g. dr. Anton Korošec obljubil ne le svojo udeležbo, ampak tudi to, da bode radevolje v imenu naroda izročil njegove pismene prošnje lavantinskemu vladiki gospodu knezoškofu dr. Ivanu Jožefu Tomažiču kot zastopniku svete Cerkve. Z njim pride k nam takrat tudi minister g. dr. Miha Krek. Gospod ban dravske banovine dr. M. Natlačen je pri svojem zadnjem obisku v Mariboru na povabilo posebne deputacije radevolje ustregel vabilu, da tedaj zopet pride v Maribor. Naš mariborski rojak gospod pomočnik bana dr. Stanko Mljčen spremlja s posebno pozornostjo delo Slomšekove družine in bo na teh praznikih z nami doma. Svojo udeležbo prijavljajo posamezni narodni poslan-

ci, člani banovinske sveta, posebno še tudi župani slovenskih občin in cerkveni ključarji. Posebno pa upamo na uspehe Slomškovih praznikov, ker pride v Maribor tudi slovensko učiteljstvo, da bo tukaj z narodom črpalo iz bogate zakladnice vzgojnih načel Slomšekovega duha. Cvet naroda, naša akademska in srednješolska mladina, bo sprejemala te dni, zbrana v Mariboru, blagoslov Slomškovih nauk.

Voditelji in vzgojitelji naroda vedo, kako veliko jamstvo krščanske narodne omike imamo, ako se zberemo pri Slomšku in utrdimo v sebi njegove nauke, ki bodo dobili vse večjo veljavo, ako bo uslišana naša molitev.

Zborovanja.

O priliki Slomškovih praznikov v Mariboru se bomo vpoglabili tudi v Slomšekove nauke, da jih uresničimo v življenju. Zato se bodo vršila zborovanja in sicer dne 28. junija dopoldne ob desetih:

Za žene: E. Deisinger: Slomšek in slovenska mati. — P. Živortnik: Vzgoja otrok po Slomškovih naukih. — Zborovanje je v dvorani Zadržne gospodarske banke na Aleksandrovi cesti 6.

Za dekleta: L. Horvatič: Pobožnost in nedolžnost srca, dva bisera slovenskega dekleta. — Drago Oberžan: Dekleta v Slomšekovi šoli. — Zborovanje se vrši v dvorani šolskih sester v Strosmajerjevi ulici.

Za moške: Dr. J. Basaj: Slomšek, učitelj in zgled krščanske moštosti. — J. Stabej: Moške čuvarji Slomškovih izročil v slovenskem narodu. — Zborovanje se vrši v dvorani Apolo kina, Slomšekov trg.

Za fante: Dr. J. Meško: Fant po Slomšekovem srcu. — Dr. K. Cepuder: Vera, luč narodne omike. — Zborovanje se vrši v beli dvorani Uniona, I. nadstropje.

milijone lir. Italijani jo bodo uporabljali za to, da bodo nadomeščali iz nje strelivo za italijanske čete v zasedenem ozemlju. Nasproti tvornici za patrone stoji takozvani »grad smrti«. V tem poslopju so imeli zaprte negušove politične nasprotnike, ki so jih mučili in izvrševali smrtno kazen. Gradič je obdan od visokega obzidja in je v njem vse polno temnih prostorov, v katerih so razvrščena vsa mogoča mučilna orodja in priprave. Na sredini poslopja stoji šno pleskana vešala. Posebnost grada smrti je stroj za streljanje na smrt obsojenih. Štiril puške so na stojalo tako pritrjene, da so cevi usmerjene na lesen križ. Pred križ so postavili

šala gospodinja izmuzniti. »Zadnjo besedo ima Franc, moj sin; ta je gospodar.«

»Kaj še! Besedo imaš še zmeraj ti. Francu je vse prav, kakor ti narediš. Kdaj pa pride Franc?«

»Ne vem. Morda jutri ali pojutrišnjem. V nedeljo je pisal iz Kapošvara; pravi, da mu tisti ogrski trgovci nočejo vsega lesa plačati. Prepaj se ne vrne, dokler vsega ne uredi.«

»S Francem bom opravila, ko se povrne. Ti, Nana, mi pa obljubi, da mu ne boš ničesar v ušesa natrobila, dokler se jaz ne pomenim z njim!«

»Rada,« je zagotovila gospodinja; kajti prepričana je bila, da se sin nikoli ne bo dal potovki pregovoriti.

Jerca si je oprtala koš in rekla:

»Pa zbogom tedaj! Dosti dolgo sem sedela. Dokler spet ne pridem, morate ciganico na vsak način obdržati.«

Ne da bi počakala na odgovor, je potovka odkorakala iz hiše.

Medtem je ležala ciganica Vanda v Kristinini kamrici na beli, mehki postelji, kakršne še nikoli ni imela, in je gledala skozi odprto okno na temno zelene gozdove in sinje nebo in se je pogovarjala z dvema lastovkama, ki sta venomer habali noter in ven; tako na varnem se je počutila kakor še nikoli. Kristina je prihajala nanjo gledat, ji je prinašala kaj dobrega jesti, popravljala ji je blazino in odejo ter

je prijazno govorila z njo. Vanda ji je povedala vse svoje življenje in je sočutno Kristino tako ganila, da je ta pretočila obilo solz in jo sklenila v svoje mehko srce.

Deseti dan je mogla ciganka prvič vstati. Nana, gospodinja, ji je dala perila in dve obleki rajne hčeri. Pri oblačenju ji je pomagala Kristina. Ko je bila oblečena, je nerodno hodila gor in dol ter se je zdaj pa zdaj ogledala v ogledalu, ki ga ji je držala Kristina. Črne oči so se ji bliskale, rjavi obraz ji je še bolj zagorel, vsa se je tresla: ali od žalosti, ali od veselja, bogve. Kristina pa je zaploskala in vzkliknila napol v smehu, napol v solzah:

»Kako se ti poda kmečka obleka in lepa si, lepa dečva!... Zdaj te moram še počesati, da boš nam podobna.«

To pa ni šlo kar tako. Črni kodri so bili uporni in zviti, da se niso dali vsi ujeti in cel venec jih je nagaljivo silil na čelo in lica.

»Vanda, pojdiva dol v kuhinjo pa lepo se zahvali materi, veš!« jo je poučila Kristina.

Ciganica ni rekla besede in je slepo sledila dekli; saj se ji je zdelo, kakor da živi v pravljici. Ko sta stopili v kuhinjo, je Rozika, kuhinjska, zavpila in se za glavo prijela, gospodinja pa je ciganico pogledala z motnim, skoraj mračnim pogledom in ni rekla ničesar. Ker je bila Vanda po postavi podobna rajni hčeri, se ji je obleka nodala, kljub temu pa bi bil po

Posebni vlaki.

Glede ureditve posebnih vlakov bomo lahko takoj dali prve podatke, čim prejmemo prijave. Tudi bomo na podlagi prijav uredili vožnje tako, da bo za dotične kraje kar najbolj ugodno. Za dne 21. junija dobi mladina 75% popust na podlagi šolske povlastice, ki jo šole izstavijo za ta izlet v Maribor. Za čas od 20. junija do 1. julija pa velja polovična vožnja. Te ugodnosti se lahko poslužijo vsak na vseh vlakih, pa vendar bomo svetovali, da se naj iz posameznih krajev vozijo s posebnimi vlaki, ki jih bo železniška direkcija uredila. Posebni vlaki so v načrtu za vse proge v Maribor.

Ureditve službe božje.

Da bomo imeli ob Slomškovih praznikih urejeno tudi glede gg. duhovnikov, v katerem redu bodo opravili službo božjo, prosimo sledeče:

1. Prijavijo naj se gg. duhovniki, ki bi bili pripravljeni te dni v Mariboru spovedovati, kakor tudi obhajati.

2. Prijavijo naj tudi glede sv. maše, kje in ob kaki uri bi radi opravili sv. mašo, da dobijo ob dohodu obvestilo.

Posebno prosimo gg. duhovnike, da se prijavijo za spovedovanje, da bo ljudstvu v vsem postreženo.

Prvi hlebec kruha.

Zgodovina kruha je že zelo stara. Jezus je učil prositi Boga za »naš vsakdanji kruh«. Pri zadnji večerji je razlomil kruh in ga dal učencem jesti. To je bil seveda ves drugačen kruh, kakor ga mi danes imamo. Najbolj je bil podoben, po okusu namreč, današnjim prestam ali pa kek-som, seve le v tem, da ni bil iz kvašenega testa, najbrž trd in se je dal lomiti. Jezus je kruh razlomil. Iz tega je sklepati, da so bili to majhni hlebčki, kakršne danes še mati nazadnje iz vseh ostankov zgnete in za otroke speče ob strani, potem ko je vse hlebe naložila v peč.

A že več tisoč let pred Jezusovim rojstvom so ljudje poznali žito in delali kruh. Prvi ljudje na svetu so se preživljali od rib, od divjačine, ptičev in konjskega mesa. Poznavanje žita spada že v poznejšo dobo, ko je bil človek že toliko olikan, da je obdeloval zemljo. Za nas je to že davna preteklost. Ko so že poznali žito, so to jedli spočetka sirovo, morda tudi pečeno, ali stolčeno. Prvi hlebi kruha segajo v dobo, ko so ljudje že poznali opeko. To so bili stari Egipčani in pozneje tudi Rimljani in njihovi predniki. Naredili so velike peči iz blata in opeke. V te peči so nadevali hlebce kruha ogromne velikosti, tako velike, da so jih po štirje možje devali v peč. Tak hleb je tehtal po 150 kg in je bil velik kot kakšen mernik, čeber ali ko-

tel. Žito so s kamenjem stolkli, zmešali z vodo, ugneti z bosimi nogami v veliko kepo. Solili niso nič. V peč so naložili te ogromne hlebce in potem so peč zamazali z opeko in blatom, da ni bilo odprtine, le na vrhu so morda pustili luknjo za izhlapevanje ali pa še toliko ne. Peč so kurili od zunaj. Okrog in okrog peči je zunaj

ONI, KI MNOGO JEDO IN VELIKO SEDE, TER ZARADI TEGA NAJČEŠČE TRPĚ NA TRDI STOLICI, naj pijejo dnevno po eno čašo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice, ki jo je treba prej nekoliko segreti. Davno preskušena

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica se odlikuje po svojem zanesljivem učinkovanju, prijetni uporabi in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

gorelo. Čez dva dni so peč odprli in pobrali hlebce, ki so bili še vroči. Skorja je bila trda, zato so hlebe polivali z vodo, da so se ohladili in da se je skorja omehčala. Tak je bil prvi hlebec kruha na svetu. Od tega pa do današnjih kajzerc, bider in potic je preteklo več tisoč let. Če pa se vprašamo, kakšen bo kruh čez 100 let, čez 500 let? Najbrž tako lahek kakor koks, ali še lažji, ko bela hostija. Tisti svet bo takrat nas imenoval — »velike požeruhe«.

V 20 dneh okoli sveta.

Dr. Bolivar Falconer iz Martina v severnoameriški državi Texas je ravno sedaj na potovanju okoli sveta, katerega namerava končati s pomočjo najhitrejših prometnih sredstev v 20 dneh.

Francoski pisatelj Jules Vernes je napisal iz domišljije knjigo »Pot okrog sveta v 80 dneh«, ki je navduševala naše starše in še nas v mladosti, a je sedajni rod ne čita več. 80 dni, o tem ne govori danes nikdo več! Najnovejši rekordni poskus Amerikanca Falconera hoče potovati okoli sveta skrečiti na 20 dni.

Dr. Falconer je zapustil mesto Dallas v Texasu dne 8. maja in je priletel v Njujork v letalu. Od tamkaj se je odpeljal z zrakoplovom »Hindenburg« v Frankfurt v Nemčijo. Iz Frankfurta v aeroplanu v Amsterdam in od tamkaj v Penang v zapadno Indijo z letalom holandske prometne družbe. Iz Penanga v letalu v Hongkong na Kitajsko in v Manilo na Filipinskem otočju. Iz Manile vozijo ameriška letala preko Guam — Wake Island — Midway — Honolulu — San Francisco. Iz San Franciska bo imel na razpolago potniško letalo v Dallas, kjer bi se naj izkrcal 28. maja. Celotna pot, katero bo preletel, je dolga 42.000 km.

Dosedanji rekord poti okoli sveta znaša 25 dni.

Prvič je objadral svet leta 1519 Portugalec Fernao de Magalhaes in je rabil tri leta. Šele parniki so skrečili pot okoli sveta na nekaj mesecev. Po iznajdbi letal in zrakoplova se je polastila človeka nekakša strast, da bi čim hitrejšo obkrožil svet.

Leta 1926 je hotel obleteti svet ameriški časnikar v 30 dneh. Njegova nakana ni uspela, ker ni mogel dohiteti pravočasno prekosibirskega ekspresnega vlaka.

Leta 1927 se je posrečilo Amerikancu Evansu, da je s pomočjo letal in brzoparnikov obkrožil svet v 27 dneh.

obrazu in po očeh vsakdo spoznal ciganko. Plaho je stala nekaj časa in šele, ko jo je Kristina s komolcem dregnila, je stopila h gospodnji in je rekla nekoliko prisiljeno:

»Dobra gospa, hvala vam, hvala, hvala!«

»Že prav,« je odvrnila ta s kislim obrazom; »nekaj dni boš še ostala, morda tudi še kak teden, dokler si čisto ne opomoreš.«

Kristini pa je dejala:

»Kristina, prav bo, da ne pride preveč med ljudi. Saj je lahko gor v tvoji kamri. Sončno je gor in na vse strani vidi. Jest ji boš gor nosila pa glej, da bo imela dobro postrežbo!«

»Prav, mati; kakor ukažete,« je pritrdila Kristina in šla s ciganko nazaj gor.

Zgoraj je vprašala Vanda:

»Zakaj me hoče gospa zapreti?«

»Zapreti vendar ne!« je odgovorila Kristina; »ne marajo, da bi te ljudje videli.«

»Ali se boji, da bi prišel baša in me ulovil?«

»Ta ne bo več prišel. Če ga najdejo orožniki, ga bodo vtaknili v luknjo. Ampak ne bodo ga našli, ker jo je pobrisal čez mejo.«

»O, baša je kakor jastreb. Nihče ga ne vidi, kar fzenađa pa je tu.«

»Sem si ne bo upal. Tu so trije hlapci, ti imajo trde pesti. In naš pes, naš Sultan, ga ne spusti blizu. Tu si varna pred njim.«

»Tedad ostanem tu in ne grem nikamor več.«

»Ko bi le mogla ostati, iz srca bi ti privoščila!

Toda ...«

»Gospa me hudo gleda. Kajne, nagnala me bo? Nisem je prav razumela.«

»Mati ne morejo, kar bi radi. Besedo ima gospodar, sin, ki se je nekam daleč odpeljal, pa vsak dan mislimo, da pride.«

»Ali je mladi gospodar tudi tako hud kakor stara gospa?«

»Za božjo voljo, hudi vendar niso. Dobrega srca so, mladi gospodar tudi. Siromakom radi pomagajo, kjer le morejo. Ponosna pa sta oba, ponosna pa že.«

»A! Zdaj razumem. Zaničujejo me, ker sem ciganka; sram jih je.«

»Vanda,« jo je prepričevala Kristina, čeprav sama sebi ni verjela, »če boš pametna, boš gotovo smela ostati. Mater in mladega gospodarja morda lepo prositi. Obljubi jima, da boš pridna in taka, da nihče na tebi nič ciganskega ne bo videl!«

»Ko pa ne znam delati!«

»Jaz te bom naučila. Pisati in brati in moliti tudi.«

»Če me pa vendarle našenejo! Pred mladim me je strah.«

»Kaj te bo strah! Jaz bom zate govorila.«

Dalje sledi.

smrti zapisanega, rabelj je potegnil za vrvi in strelji iz štirih puškinih cevi so zadeli žrtev.

Prodiranje ital. čet v raznih smereh po zasadenem ozemlju v Abesiniji.

Šele sedaj so italijanske čete zavzele Anko-ver, ki leži 150 km severovzhodno od Addis Abebe ob veliki karavanski cesti, ki vodi skozi Auso proti Džibutiju. Prebivalstvo, pri katerem so našli le malo orožja, se je takoj podvrglo italijanski oblasti. Hkratu so čete zavzele tudi Muskallo. Iz Harrarja so pričeli prodirati oddelki južne vojske preko gorskih grebenov proti zapadu, obenem pa tudi iz Negelija proti severu, da vzpostavijo nove zveze med Addis Abebo in južnovzhodno Abesinijo.